

Abbenbroek als anders" 71). Nicolaas werd daarbij als Heer van Abbenbroek erkend.

Na diens dood werd d.d. 15 April 1607 zijn zoon Nicolaas met $\frac{1}{8} + \frac{1}{8}$ Abbenbroek beleend 72), die den 10^{en} Juni 1620 door zijn zoon werd opgevolgd 73).

Den 31^{en} December 1658 werd *Jacobus van Groenewegen*, de neef van Jo Nicolaas van Abbenbroek, verleid met $\frac{1}{8} + \frac{1}{8}$ Abbenbroek 74).

De andere $\frac{3}{4}$ Abbenbroek waren na den dood van *Johan van Montfoort*, overgegaan op den zoon van zijne zuster *Philippine*, burggravin van *Montfoort*, die in 1554 gehuwd was met *Johan van Merode*. Een nakomeling van deze, *Johan grave van Merode*, erkent 18 Juli 1661 dat *Jacob van Groenewegen*, heer van $\frac{1}{4}$ Abbenbroek beleend is met 3 perceelen land 75). Den 4^{en} November 1681 werd *Juffrouwe Alida van der Meijde*, weduwe van Mr. *Adriaen van der Hoeck*, Advocaat v/h Hof van Holland (o. t. 8 Juli 1629 76)) verleid met $\frac{1}{8} + \frac{1}{8}$ Abbenbroek. Haar hulder was haar zoon Mr. *Nicolaes* 77), pensionaris van 's Gravenhage, die den 1^{en} December van het volgende jaar na den dood van zijne moeder verleid werd met $\frac{1}{8} + \frac{1}{8}$ Abbenbroek 78).

Den 14^{en} October 1686 ontvangt *Geertruid Steenwijk* weduwe van *Isaac Luyt* verlof tot verkoop wegens schuld van $\frac{3}{4}$ der heerlijkheid van Abbenbroek en 30 gemet vrij allodiaal land daarbij uit de goederen van *François Maximiliaen* zoon en erfgenaam van *Jan de Merode* 79). Mr. *Symon Halewijn*, oud-raad en schepen der stad Dordrecht, kocht voor f 21000 de bovengenoemde $\frac{3}{4}$ der Heerlijkheid met 30 gemeten „eijgen lants vrij allodiaal en patrimoniaal" en nog diverse kleine perceelen alle in de Heerlijkheid voor f 2200 80), en werd den 20^{en} Mei 1687 door de Staten van Holland daarmee beleend 81). Den 15^{en} September 1699 verleien deze, ingevolge de transactie tusschen de crediteuren van Mr. *Simon van Halewijn* en Mr. *Cornelis Teresteijn van Halewijn*, den laatste met het huis te Abbenbroek en $\frac{3}{4}$ der complete heerlijkheid 82). Deze werd den 13 Juli 1702 opgevolgd door zijn 26-jarigen zoon *François Teresteijn van Halewijn*. Zijn moeder *Johanna Hartigsvett* behield de lijftocht 83).

Na den dood van zijn vader *Nicolaes* werd d.d. 2 Dec. 1712 Mr. *Jacob van der Hoeck*, advocaat, oud 39 jaar beleend met $\frac{1}{8} + \frac{1}{8}$ Abbenbroek 84). Deze verkocht 2 Mei 1713 zijn $\frac{1}{4}$ deel in de heerlijkheid Abbenbroek aan Mr. *François Teresteijn van Halewijn* voor f 7500 waarmede deze vervolgens werd beleend 85).

Johanna Agatha, de dochter van Mr. *François Tere-*

71) Ibidem, fol. 3.

72) Regest, n° 31.

73) Regest, n° 32.

74) Regest, n° 34.

75) Regesten, n° 35—37.

76) Onder trouwregisters den Haag *Alida van der Meyde* woont in Leiden.

77) Regest, n° 38.

78) Regest, n° 39.

79) Regest, n° 40.

80) Hof van Holland, n° 3529. Onwillich decreet d.d. 14 Oct. 1686.

81) Regest, n° 41.

82) Regest, n° 42.

83) Regest, n° 43.

84) Regest, n° 44.

85) Regest, n° 45. *Jacob* was waarschijnlijk een zoon uit het tweede huwelijk van zijn vader met *Cornelia Deym* (geh. Grootte Kerk 18/6 1670).

steijn van Halewijn, heer van Abbenbroek, huwde met *Carel van Essen tot Helbergen*, wiens zoon *Willem* huwde met *Margriet van Haesten* (dochter van *Jan Walraven de Cocq van Haesten*, heer van *Wadenoyen* en *Delwijnen* en *Anna Th. U. van Lynden* vrouwe van *Blitterswijk*), die 23 Jan. 1792 met het huis en de heerlijkheid van Abbenbroek werd verleid. Haar man was daarmee 12 December 1763 beleend en had haar de heerlijkheid bij testament vermaakt 86). Zij vermaakte de heerlijkheid en het huis van Abbenbroek aan haren 8 jarigen neef *Hendrik Anthony Zwier de Vos van Steenwijk*, die daarmee den 20^{en} Februari 1792 werd beleend 87). Diens achterkleinzoon Mr. F. A. Baron de Vos van Steenwijk gen. van Essen, heer van Windesheim, is thans heer van Abbenbroek.

(Wordt vervolgd.)

Nog eens het Oud-Archief te Weltevreden (Batavia),

door Mr. P. C. BLOYS VAN TRESLONG PRINS.

Dr. de Haan is blijkens zijn artikel in het vorige nummer van dit Maandblad in „zijn wiek" geschoten, noemt mij zijn verguizer enz. enz. en dat spijt mij, want ik meende, dat mijn betoog geheel zakelijk was gebleven en bedoelde er in allen gevalle in het geheel niet mede een aanval op den persoon van den tegenwoordigen Landsarchivaris te Weltevreden, wiens geleerdheid en wetenschappelijke arbeid, waarvan ik dikwijls heb kunnen profiteeren, boven mijn lof verheven zijn. Maar het verheugt mij ook, want op slot van zake is het alleen „la vérité qui blesse". Inmiddels is Dr. de Haan van meening, dat er in mijn betoog alleen een fond van waarheid is en dat het overige deel óf onjuist óf overdreven is. Daartegen veroorloof ik mij op te komen. Allereerst het knaleffect aan het slot van 's Landsarchivaris artikel. Ik zou over den toestand van het archief niet kunnen oordeelen, omdat ik er slechts één morgen in werkte. Mag ik opmerken, dat ik er drie ochtenden arbeide? Maar dit doet niets ter zake. De kwestie is, dat alle registers, welke ik ter inzage vroeg, geen uitgezonderd, in een allertreurigsten staat verkeerden. Welke boeken dit waren, kan men o. a. zien in de Wapenheraut 1916 bl. 83 en volgende en o. a. vragen aan onze medeleden de HH. van Romondt en Ruys, voor wie ik ook eenige gegevens opzocht, die in de Wapenheraut niet worden vermeld. Dit waren allereerst de doopboeken van Batavia uit het laatst der 17^{en} eeuw. Deze verkeerden in zoodanigen staat van ontbinding, dat alleen de buitenbladen te raadplegen waren en het middengedeelte als een bruine zandtaart in duizenden stukjes viel, wanneer men een bladzijde opsloeg of trachtte om te slaan. Is het nu overdreven om te beweren, dat elken dag minstens één acte verloren gaat, waar toch een ieder weet, dat, als eenmaal een register door rotting van het papier is aangetast, het een kwestie van maanden is, of het geheele register is weggerot? Daar waren verder de trouwboeken uit het einde der 18^{en} en begin der 19^{en} eeuw, die zoodanig doorkruist waren met knaagsporen van insecten, dat cijfers dikwijls

86) Regest, n° 46.

87) Regest, n° 47.